

29 sierpnia
sobota, godz. 19.30
Kościół Ewangelicki, ul. Grodzka 58

CLAVEDUO

Anna Huszczo *klawesyn*

Joanna Solecka *klawesyn*

Marcin Mielczewski

(† 1651)

CANZONA PRIMA a 2

CANZONA TERZA a 3

Adam Jarzębski

(ok. 1590–1649)

CANZONI E CONCERTI

Berlinesa

Chromatica

Spandesa

* * *

Bernardo Pasquini

(1637–1710)

SONATE PER UNO O DUE CEMBALI CON IL BASSO

CIFRATO

14 SONATE PER DUE CEMBALI

Anna Huszczo ukończyła Akademię Muzyczną w Krakowie w klasie prof. E. Stefańskiej i odbyła studia podyplomowe u prof. M. Myczki. Umiejętności interpretacyjne poszerzała podczas licznych kursów mistrzowskich, m.in. u C. Tillneya, C. Bootha, K. Weissa, A. de Man, T. de Goede, L. Stawarz, L. Kędrackigo, N. Parla, M. Vitale, Ch. Schornsheim. W 2017 roku ukończyła z wyróżnieniem studia podyplomowe z zakresu gry na fortepianie historycznym w klasie dr K. Drogosz w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Jest także absolwentką studiów podyplomowych z zakresu zarządzania (kierunki: zarządzanie i przywództwo w oświacie oraz zarządzanie kulturą na UJ). Ma na swoim koncie artystyczne spotkania z Operą Bałtycką, Filharmonią Narodową, Baletem Dworskim Cracovia Danza oraz Capellą Cracoviensis. Współpracuje z Radomską Orkiestrą Kameralną, Tarnowską Orkiestrą Kameralną, Krakowską Orkiestrą Kameralną oraz Orkiestrą Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Sinfonietta Cracovia. Jest członkiem zespołu muzyki dawnej Il Vento i duetu klawesynowego ClaveDuo. Koncertuje z repertuarem solowym i kameralnym w kraju i za granicą. Prowadzi klasy klawesynu i fortepianu w ZSM im. I. J. Paderewskiego w Tarnowie oraz fortepianu w PSM I st. w Gdowie.

Joanna Solecka jest absolwentką Akademii Muzycznej w Krakowie na kierunkach gra na fortepianie, teoria muzyki oraz gra na klawesynie. Jako pianistka uczestniczyła w kursach mistrzowskich prowadzonych m.in. przez K. Kennera, R. Buchbindera, B. Bucknera, B. Kawallę. Grę na klawesynie studiowała w klasie prof. E. Stefańskiej, a następnie brała udział w kursach interpretacji muzyki dawnej kierowanych m.in. przez J. Ogga, T. de Goede, M. Krolla, A. Bottichena oraz L. Stawarz. W życiu zawodowym stara się łączyć doświadczenia zdobyte we wszystkich dziedzinach swojego wykształcenia, poświęcając czas na pracę dydaktyczną w zakresie teorii muzyki i instrumentalistyki oraz na działalność artystyczną i promującą kulturę. Jest autorką wielu haseł do *Encyklopedii Muzycznej* Polskiego Wydawnictwa Muzycznego. Prowadzi klasę klawesynu oraz zajęcia z muzyki dawnej w Szkole Muzycznej I i II stopnia im. B. Rutkowskiego w Krakowie.

Występuje w ramach festiwali i koncertów w kraju oraz za granicą, wykonując muzykę kameralną i utwory solowe. Ma na swoim koncie współpracę z Filharmonią Krakowską, Capellą Cracoviensis, Operą Krakowską i Baletem Dworskim Cracovia Danza. W zakresie kameralistyki skupia się, wraz z muzykami grającymi na instrumentach dawnych, na wykonawstwie historycznym, ale chętnie też koncertuje z muzykami reprezentującymi współczesny nurt wykonawczy. Jej repertuar wypełniają utwory od renesansu do czasów współczesnych. Grywa w rozmaitych formacjach kameralnych, z duetem klawesynowym ClaveDuo włącznie. We współpracy z M. Kraftem dokonała pierwszego pełnego przekładu na język polski traktatu C. Ph. E. Bacha *Versuch über die Wahre Art das Clavier zu spielen (O prawdziwej sztuce gry na instrumentach klawiszowych, Astraia, Kraków 2017)*. W 2017 roku uzyskała tytuł doktora sztuk muzycznych na Akademii Muzycznej w Krakowie

KOŚCIÓŁ ŚWIĘTEGO MARCINA został ufundowany dla Karmelitanek Bosych. Po ich przeniesieniu do innego klasztoru w roku 1786 został – wolą Senatu Rzeczypospolitej Krakowskiej – przekazany we władanie ewangelikom. Był to wyraz uznania miasta dla tej społeczności, a zarazem akt naprawy wyrządzonych w przeszłości krzywd.

Świątynia powstała w latach 1637–40 wg projektu Jana Trevano. Wpisuje się w estetykę wczesnego baroku i stanowi rzymską kontynuację w budownictwie sakralnym. W niezmiennym, barokowym wnętrzu na uwagę zasługują wysokiej klasy zabytki, m.in.: drewniany krucyfiks (z około 1380 roku), jeden z dwóch najstarszych w Krakowie, oraz – w retabulum – obraz Henryka Siemiradzkiego malowany w roku 1882. Przekraczając bramę kościoła, warto zatrzymać się przed umieszczoną nad wejściem sentencją: „Frustra vivit qui nemini prodest” – „Próżno żyje, kto nikomu nie przynosi pożytku”.